

กฎหมายสำคัญที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมอาหาร

พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522

วัตถุประสงค์:

เพื่อให้มีกฎหมายว่าด้วยการควบคุมคุณภาพอาหารที่มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน โดยวิธีการในการควบคุมจะเน้นไปที่เรื่องของการขออนุญาต การตรวจสอบ การขึ้นทะเบียน รวมทั้งในเรื่องของการโฆษณาเกี่ยวกับอาหารด้วย และให้มีบทบัญญัติคุ้มครองความปลอดภัยของผู้บริโภคที่รัดกุมเพียงพอ

สรุปสาระสำคัญ :

กำหนดให้มีหลักเกณฑ์การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตหน้าของผู้รับอนุญาตเกี่ยวกับอาหาร การควบคุมอาหาร การขึ้นทะเบียนและการโฆษณาเกี่ยวกับอาหาร อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่การพิทักษ์ใบอนุญาตและการเพิกถอนใบอนุญาต

- SME ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้ประกอบการผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่ายอาหาร
- ผู้ประกอบการที่ประสงค์ตั้งโรงงานผลิตอาหารเพื่อจำหน่าย หรือนำเข้าซึ่งอาหารเพื่อจำหน่าย ต้องได้รับใบอนุญาต ต้องได้รับใบอนุญาต โดยการขออนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง
- ผู้ประกอบการที่จะผลิตหรือนำเข้าซึ่งอาหารควบคุมเฉพาะจะต้องมาขอขึ้นทะเบียนตำรับอาหารก่อน เมื่อได้รับใบสำคัญการขึ้นทะเบียนแล้ว จึงจะผลิตหรือนำเข้าได้ และผู้ประกอบการต้องผลิตหรือนำเข้าซึ่งอาหารควบคุมเฉพาะให้ตรงตามที่ได้ขึ้นทะเบียนตำรับอาหารไว้
- ห้ามผู้ประกอบการ โฆษณาคุณประโยชน์ คุณภาพ หรือสรรพคุณของอาหารอันเป็นเท็จหรือเป็นการหลอกลวงให้เกิดความหลงเชื่อโดยไม่สมควร
- ผู้ประกอบการผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่ายอาหาร ฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย อาจถูกพิทักษ์หรือเพิกถอนใบอนุญาต รวมทั้งมีโทษปรับ หรือจำคุก
- รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขซึ่งเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้มีอำนาจออกกฎกระทรวง และออกประกาศเกี่ยวกับการกำหนดอาหารควบคุมเฉพาะ กำหนดคุณภาพหรือมาตรฐานของอาหาร

พระราชบัญญัติความรับผิดต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย พ.ศ. 2551

วัตถุประสงค์ :

เพื่อให้ความคุ้มครองผู้บริโภคที่ได้รับ ความเสียหายที่เกิดจากสินค้าโดยมีการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบในความเสียหายของผู้ผลิตหรือผู้เกี่ยวข้องไว้โดยตรง โดยนำหลักความรับผิดโดยเคร่งครัดมาใช้ อันจะมีผลให้ผู้เสียหายไม่ต้องพิสูจน์

สรุปสาระสำคัญ :

ผู้ประกอบการทุกคนต้องร่วมกันรับผิดชอบผู้เสียหายในความเสียหายที่เกิดจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัยและสินค้านั้นได้มีการขายให้แก่ผู้บริโภคแล้ว ไม่ว่าความเสียหายนั้นจะเกิดจากการกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อของผู้ประกอบการหรือไม่ก็ตาม

- SME ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้ประกอบการ ได้แก่ ผู้ผลิต หรือผู้ว่าจ้างให้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ขายสินค้าที่ไม่สามารถระบุตัวผู้ผลิต ผู้ว่าจ้างให้ผลิต หรือผู้นำเข้าได้ รวมถึง ผู้ซึ่งใช้ชื่อ ชื่อทางการค้า เครื่องหมายการค้า เครื่องหมาย ข้อความหรือแสดงด้วยวิธีใด ๆ อันมีลักษณะที่จะทำให้เกิดความเข้าใจได้ว่าเป็นผู้ผลิต ผู้ว่าจ้างให้ผลิต หรือผู้นำเข้า
- ผู้ประกอบการที่ผลิตตามคำสั่งของผู้ว่าจ้างให้ผลิตไม่ต้องรับผิดชอบหากพิสูจน์ได้ว่าความปลอดภัยของสินค้าเกิดจากการออกแบบของผู้ว่าจ้างให้ผลิตหรือจากการปฏิบัติตามคำสั่งของผู้ว่าจ้างให้ผลิตทั้งผู้ผลิตไม่ได้คาดเห็นและไม่ควรจะได้คาดเห็นถึงความไม่ปลอดภัย
- ข้อตกลงระหว่างผู้บริโภคกับผู้ประกอบการที่ได้ทำไว้ล่วงหน้าก่อนเกิดความเสียหาย และประกาศหรือคำแจ้งความของผู้ประกอบการเพื่อยกเว้นหรือจำกัดความรับผิดของผู้ประกอบการต่อความเสียหายอันเกิดจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย จะนำมาอ้างเป็นข้อยกเว้นหรือจำกัดความรับผิดไม่ได้
- นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎหมายสำคัญที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมอาหาร

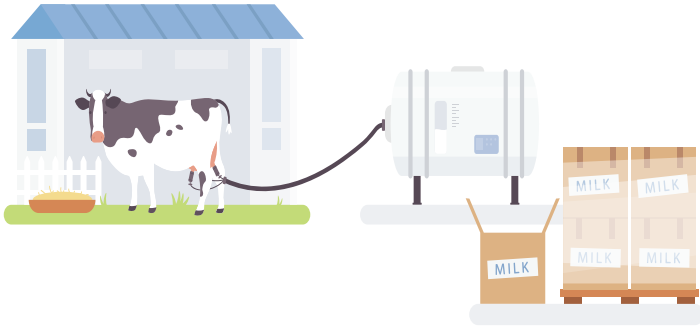
พระราชบัญญัติโคนมและผลิตภัณฑ์นม พ.ศ. 2551

วัตถุประสงค์:

เพื่อรักษาผลประโยชน์และให้เกิดความเป็นธรรมแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมนมทั้งระบบ ได้แก่ เกษตรกรโคนม ผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์นมและผู้บริโภค รวมทั้งการพัฒนาอุตสาหกรรมนมและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตน้ำนมโคในประเทศให้มีเสถียรภาพ มีน้ำนมที่มีคุณภาพ และสามารถแข่งขันกับต่างประเทศได้

สรุปสาระสำคัญ :

กำหนดให้มีคณะกรรมการโคนมและผลิตภัณฑ์นม มีหน้าที่และอำนาจกำหนดนโยบาย มาตรการเพื่อส่งเสริมและพัฒนาการเลี้ยงโคนม การผลิตและการจำหน่ายน้ำนมโคและผลิตภัณฑ์นมทั้งภายในและต่างประเทศ กำหนดปริมาณและเงื่อนไขการนำเข้า การส่งออกน้ำนมโค นมผงและผลิตภัณฑ์นม และกำหนดหลักเกณฑ์กับการคำนวณต้นทุนในการผลิตน้ำนมโค

- SME ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนม ผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์นมและอุตสาหกรรมนม ผู้ซื้อผู้ขายผลิตภัณฑ์นมและอุตสาหกรรมนมเกษตรกรโคนม
- ผู้เลี้ยงโคนมหรือผู้ประกอบการต้องปฏิบัติตามต่อสัตว์ตามหลักสวัสดิภาพสัตว์ และให้แนวทางเพื่อแสดงให้เห็นว่า สัตว์มีสุขภาพดีอยู่สบาย ปลอดภัย ได้รับการเลี้ยงดูที่ดี พื้นที่อยู่อาศัยมีความเหมาะสม กระบวนการรีดนมวัว มีความปลอดภัยต่อสัตว์
- การรับซื้อน้ำนมโค ต้องมาจากฟาร์มโคนมที่ได้มาตรฐาน น้ำนมโคที่รีดได้จากแม่โคโดยตรง ไม่มีการสกัดหรือผสมสารอื่นใด มีอายุการเก็บรักษาไว้ไม่เกิน 24 ชั่วโมง มีสี กลิ่น รส ตามธรรมชาติ
- รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

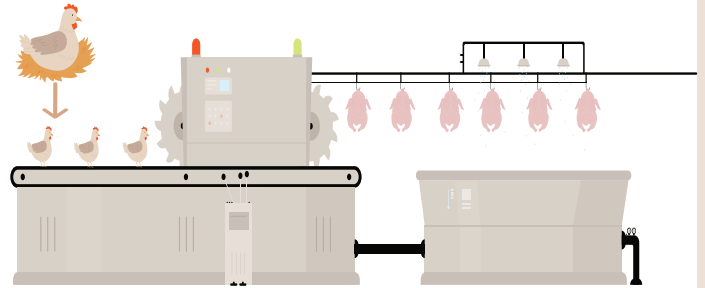
พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. 2559

วัตถุประสงค์ :

เพื่อให้มีหลักเกณฑ์ในการพิจารณาอนุญาตให้ประกอบกิจการฆ่าสัตว์ที่มีเอกภาพ มีระบบการควบคุมและตรวจสอบสุขอนามัยในกระบวนการฆ่าสัตว์ที่ได้มาตรฐานและครอบคลุมถึงกระบวนการขนส่งเนื้อสัตว์

สรุปสาระสำคัญ :

กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และมาตรฐานการขนส่งสัตว์ไปยังโรงฆ่าสัตว์และการขนส่งเนื้อสัตว์จากโรงฆ่าสัตว์ไปยังสถานที่ฆ่าและตัดแต่งเนื้อสัตว์หรือจำหน่ายเนื้อสัตว์ หลักเกณฑ์ในการจัดเก็บข้อมูลของสัตว์ที่เข้าสู่โรงฆ่าสัตว์ และเนื้อสัตว์ที่ออกจากโรงฆ่าสัตว์ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ ย้อนกลับและเรียกคืนเนื้อสัตว์ และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขึ้นทะเบียน การเพิกถอนการขึ้นทะเบียนและคุณสมบัติของบุคคลซึ่งจะได้รับแต่งตั้ง เป็นพนักงานตรวจโรคสัตว์

- SME ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้ประกอบกิจการฆ่าสัตว์
- ผู้ประกอบกิจการฆ่าสัตว์ ต้องได้รับใบอนุญาต ซึ่งใบอนุญาตให้มีอายุ 5 ปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง
- ผู้ประกอบการที่จะฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ ให้แจ้งชนิด และจำนวนสัตว์ที่จะฆ่า แหล่งที่มาของสัตว์ที่จะฆ่า วันและเวลาที่ฆ่าสัตว์
- รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎหมายสำคัญที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมอาหาร

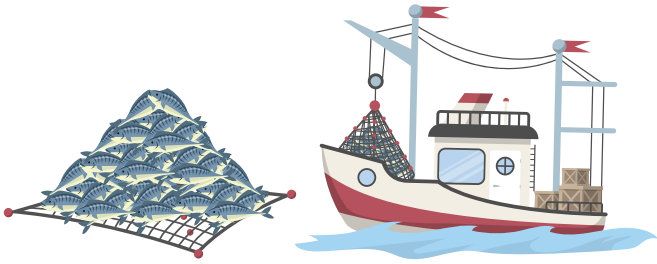
พระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558

วัตถุประสงค์ :

เพื่อให้มีการกำหนดหลักเกณฑ์ในการควบคุมและพิจารณาถึงการทำการประมง และการขนถ่ายสัตว์น้ำ การนำเข้าสัตว์น้ำ และการแจ้งข้อมูลการเข้าเทียบท่า ของเรือประมงที่มีใช้เรือประมงไทย กำหนดให้มีมาตรการอนุรักษ์ การบริหารจัดการ การดำเนินการกับเรือประมง เครื่องมือทำการประมง และสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ใช้ มีไว้ หรือได้มาจากการทำการประมง โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และมาตรการในการคุ้มครองแรงงาน ในภาคการประมง

สรุปสาระสำคัญ :

กำหนดหลักเกณฑ์การทำการประมงในน่านน้ำไทย การทำการประมง นอกน่านน้ำไทย มาตรการอนุรักษ์และบริหารจัดการ การส่งเสริมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ การควบคุมและพิจารณา มาตรการ ในการตรวจสอบ และสุขอนามัยของสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ

- SME ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้ทำการประมง เจ้าของเรือประมง ผู้ควบคุมเรือประมง ชาวประมง ผู้จับสัตว์น้ำ ผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เจ้าของท่าเทียบเรือประมง ผู้ประกอบกิจการแพปลา ผู้ขนถ่ายสัตว์น้ำ เจ้าของเรือขนถ่ายสัตว์น้ำ เจ้าของเรือเก็บรักษาสัตว์น้ำ ผู้ส่งออก-นำเข้าสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ
- ผู้ประกอบการประมงน้ำจืดในที่จับสัตว์น้ำที่เป็นสาธารณสมบัติ ของแผ่นดินโดยใช้เครื่องมือทำการประมงตามที่อธิบดีประกาศกำหนด ต้องได้รับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่
- ผู้ประกอบการประมงพื้นบ้านโดยใช้เรือประมง หรือเครื่องมือที่มีขนาด หรือลักษณะตามที่อธิบดีประกาศกำหนด ต้องได้รับใบอนุญาต ทำการประมงพื้นบ้านจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย
- ผู้ประกอบการประมงพาณิชย์ต้องได้รับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์
- ผู้ประกอบการที่จะใช้เรือประมงไทยทำการประมงในเขตทะเลน่านน้ำไทย ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตทำการประมงนอกน่านน้ำไทยจากอธิบดีหรือ ผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย
- ผู้ประกอบอาชีพการประมง ผู้ประกอบกิจการโรงงาน ผู้ทำการประมงพื้นบ้าน เจ้าของเรือประมง ฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย อาจถูกพักใบอนุญาต รวมทั้งมีโทษปรับ หรือจำคุก
- รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์การเกษตรรักษาการ ตามพระราชบัญญัตินี้ โดยกรมการประมง คณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติ คณะกรรมการประมงประจำจังหวัด มีอำนาจออกกฎกระทรวงและประกาศต่างๆ

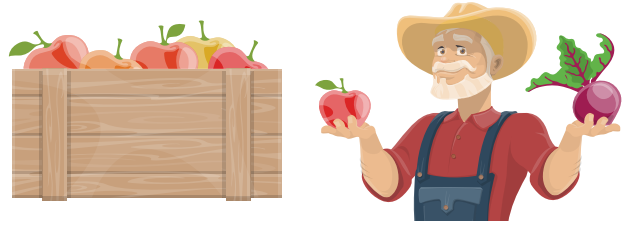
พระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. 2551

วัตถุประสงค์ :

เพื่อการกำหนดให้สินค้าเกษตรต้องอยู่ภายใต้มาตรฐานบังคับทั้งหมดหรือ บางส่วนทั้งการออกใบอนุญาตเป็นผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าสินค้าเกษตร รวมถึงการกำหนดค่าบริการตรวจสอบและรับรองการได้รียบกวันการตรวจสอบ และได้ใบรับรองตามมาตรฐานบังคับ

สรุปสาระสำคัญ :

กำหนดให้มีหลักเกณฑ์มาตรฐานบังคับหรือมาตรฐานทั่วไปสำหรับสินค้าเกษตร การตรวจสอบและรับรองมาตรฐาน การประกอบการตรวจสอบมาตรฐาน การควบคุมให้ปฏิบัติตามกฎหมาย และกำหนดเครื่องหมายรับรองมาตรฐาน บังคับสำหรับสินค้าเกษตรที่ได้รับใบรับรองตามมาตรฐานบังคับ และเครื่องหมายรับรองมาตรฐานทั่วไปสำหรับสินค้าเกษตรที่ได้รับใบรับรอง ตามมาตรฐานทั่วไป

- SME ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้ประกอบที่ผลิต ส่งออก นำเข้า ที่จะต้องปฏิบัติตามกระบวนการจัดการการผลิตหรือคุณลักษณะของ สินค้าเกษตรที่เกี่ยวกับคุณภาพและความปลอดภัยทางเคมี ชีวภาพ กายภาพ ความปลอดภัยด้านสุขอนามัยหรือสุขอนามัยพืช หรือลักษณะอื่นที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการหีบห่อ การบรรจุหีบห่อ การทำเครื่องหมายหรือฉลาก
- ผู้รับอนุญาตประกอบการผลิต ส่งออก หรือนำเข้าซึ่งสินค้าเกษตร จะต้องได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าการขอรับ ใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง
- กรณีที่มีกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานบังคับสำหรับสินค้าเกษตรใด ผู้ประกอบการต้องขอรับการตรวจสอบและได้รับใบรับรองตามมาตรฐาน บังคับจากผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐาน
- เครื่องหมายรับรองมาตรฐานสำหรับสินค้าเกษตร แบ่งออกเป็น เครื่องหมายรับรองมาตรฐานบังคับ และเครื่องหมายรับรอง มาตรฐานทั่วไป ลักษณะของเครื่องหมาย การใช้เครื่องหมาย และการแสดงเครื่องหมายให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่กำหนดในกฎกระทรวง
- ผู้ประกอบการที่ฝ่าฝืน ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย มีโทษจำคุก หรือปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ
- รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นผู้รักษาการ ตามพระราชบัญญัตินี้ และคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตร และสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตร กำกับดูแลให้เป็นไปตามกฎหมาย